

Sygn. akt V CZ 47/09

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Iwona Koper (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa J.L. i U.L.

przeciwko Bankowi Spółdzielczemu

o eksmisję,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 30 września 2009 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego w C.

z dnia 25 czerwca 2009 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2009 r. Sąd Okręgowy w C., na podstawie art. 398² § 1 k.p.c., odrzucił skargę kasacyjną pozwanego Banku Spółdzielczego od wyroku Sądu Okręgowego w C. z dnia 17 marca 2009 r. w sprawie o eksmisję z lokalu użytkowego. W jego uzasadnieniu wskazał, że sprawa niniejsza ma charakter sprawy o roszczenie majątkowe, a wartość przedmiotu zaskarżenia określona została przez skarżącego na kwotę 4.000 zł.

Pozwany Bank Spółdzielczy w zażaleniu wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości. Zarzucił naruszenie art. 398² § 2 k.p.c. i 398⁶ § 2 k.p.c. poprzez błędną ich interpretację i zastosowanie, a to na skutek przyjęcia, że sprawa o eksmisję jest sprawą majątkową.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych.

Zgodnie z utrwalonym kierunkiem orzecznictwa, który ukształtował się już na gruncie art. 392¹ § 1 k.p.c. i jest kontynuowany obecnie na gruncie art. 398² § 1 k.p.c., sprawa ma charakter majątkowy, jeżeli zmierza do realizacji prawa lub uprawnienia mającego bezpośredni wpływ na stosunki majątkowe stron. Aktualny pozostaje też wcześniejszy pogląd Sądu Najwyższego, zgodnie z którym sprawy o opróżnienie lokalu należą do kategorii spraw o charakterze majątkowym (por. postanowienia z dnia 19 listopada 1996 r., III CKN 13/96, OSNC 1997, nr 3, poz. 33; z dnia 16 kwietnia 1997 r. II CZ 49/97, OSNC 1997, nr 11, poz. 169).

W świetle powyższego nie jest uzasadnione odmienne zapatrywanie skarżącego, na którym oparte zostały zarzuty wniesionego zażalenia o niemajątkowym charakterze tych spraw.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji postanowienia.